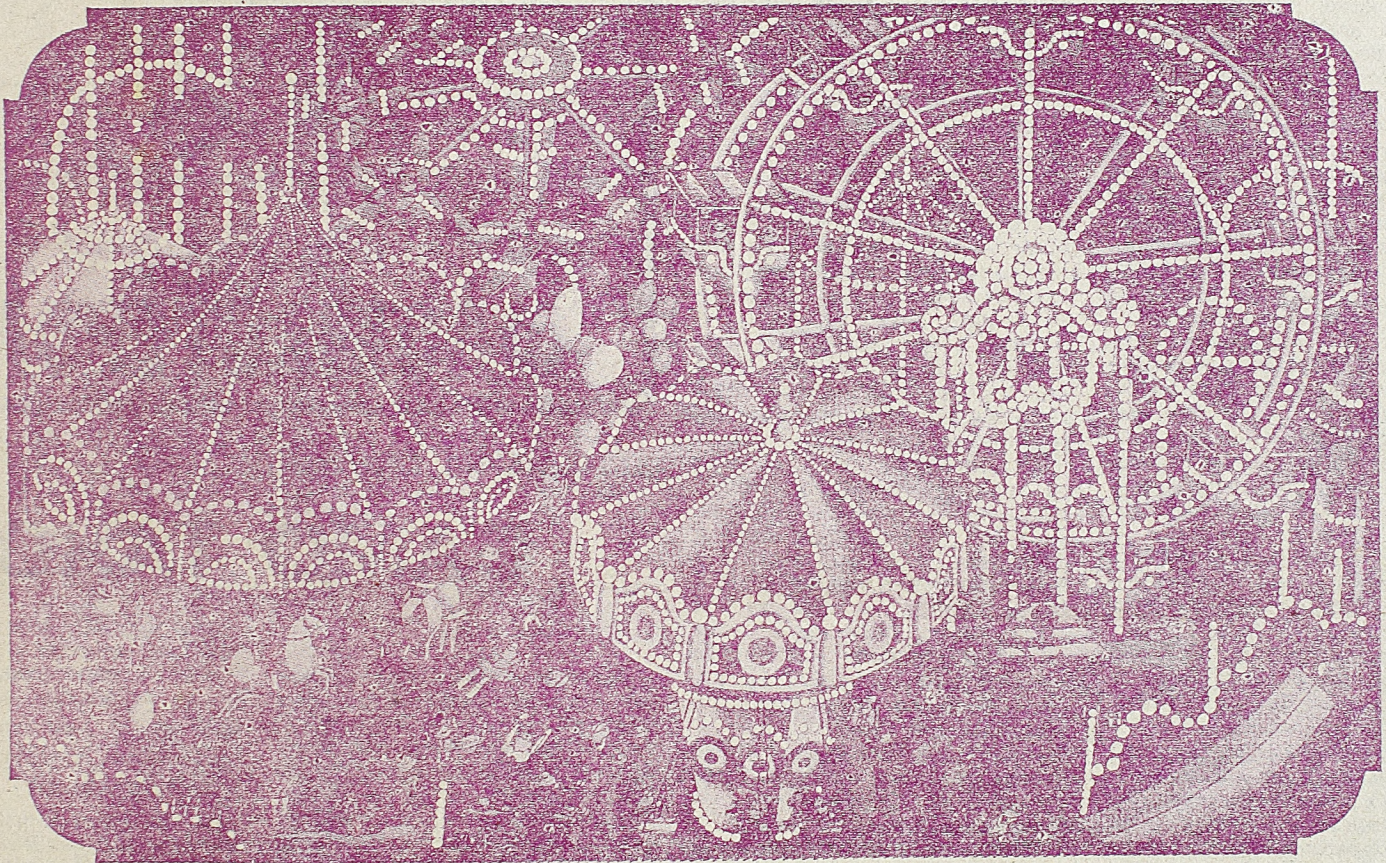

mi

MESAROŠ GABOR
OK. SSO, Železnička . . b.
14000 VALJEVO

лист младих истраживача србије ● број 25 ● XII 1983

**CIRCULUS
VITIOSUS**

КАКО ЗАСЛУЖИМО

Слободно, без икакве оградe, можемо констатовати, употребљавајући доста популарну и посве исправну филозофско-реторичку поштаналицу, да имамо лист онакав каквог га и заслужујемо. Да заслужујемо бољи, сигурно бисмо га имали. Питање је, сада, зашто не заслужујемо бољи лист?

Када је, пре две и по године, из штампарских машина изишао први број „МИ-а“, дочекан је како се само пожелети може. Почев од његових најревноснијих читалаца — чланова наше организације и учесника акција нам (којима је, заправо, и намењен), преко наших највиших форума, сличних и сродних организација, уопште, целокупне за нас значајне јавности. Овације се нису стишавале ни после штампања наредних бројева. Могло би се чак рећи да оне — додуше, са нешто мањим интензитетом — трају и до дана данашњег. Па, шта нам онда недостаје, запитаће мнози?

Подрица, дозирана у доброј мери већ поменути овацијама, без сумње постоји и, морамо признати, прија. Али, њену власт умногоме загорчава чињеница да се ради о вербалној, декларативној подршци (у стилу: одлично, само тако наставите...), ради се, дакле, о једном доста раширеном пасивном односу према листу као гласилу организације Младих истраживача Србије. Ми елимо ту, пре свега, на недостатак једног битног фактора, недостатак, да је тако крстимо, „политичке компоненте“ у односу организација и њихових форума према листу.

Немамо намеру да сада бираним речима мудрујемо о значају информисања у нашој организацији, о значају листа као гласила организације, тога смо сви свесни. Тако се барем декларишемо. Али, у пракси то није баш тако. Да лист, не ретко, третирамо као пасторче, може се илустровати мноштвом примера. Осим тела и форума Републичке конференције МИС (која као оснивач и има највеће обавезе према листу, а поред тога везана је за њега и

широко испреплетаним материјално-финансијским, кадровским, просторним и другим ве зама) ни један други форум (било општинских организација или координационих одбора на регионима) наше организације није на својим састанцима као тачку овог дневног реда имао за ове две и кусур година проблематику листа и информисања на републичком нивоу као битне компоненте у развоју и афирмацији младоистраживачког покрета. Разлоге за то не знамо и не видимо, али овим не смемо бити задовољни чак и ако би се сложили да у листу све иде као по лоју. Можда је још илустративнији податак да ни после две и више године — упркос низу настојања чланова редакције да сами нешто ураде, упркос свим апелима, жалопојкама и молбама упућеним појединцима и форумима — још увек немамо сталне дописнике и сараднике са великог броја региона (Јужно-моравски, Тимочки, Титовоужички, Подринско-колубарски па чак и град Београд). Иако је, чини нам се, после свега закључити шта је узрок а шта последица.

Чињеница да се ових дана на свим регионима одржавају састанци Координационих одбора МИ на којима се, најзад, расправља о листу „МИ“ и о информисању у нашој организацији (идеја потекла из РК МИС), пружа добре наде да ће се у овом односу много тога променити набоље. Али та нада не би смела да се претвори у илузију да ћемо једним састанком исправити све криве Дрине, да ћемо достићи све пропуштено. Па онда опет по старом. Сложићемо се да у свакодневной подели улога у нашој организацији лист не може константно добијати главне роле, али — и ту ћемо се вероватно сложити — не може, исто тако, константно бити статиста који је цело време присутан ту негде, али нигде шта збори, нигде га шта питају. Имаћемо — да закључимо на крају — лист онакав каквог га будемо заслуживали!

Ј. Божановић

Др ЈОВАН ТОДОРОВИЋ, ПРОФЕСОР МАШИНСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, ДОБИТНИК ОКТОБАРСКЕ НАГРАДЕ ЗА НАУКУ:

„НЕ КАЖЕМ ДА СУ ЛИЦЕНЦЕ И УВОЗ ТЕХНОЛОГИЈЕ ТРАГЕДИЈА. НАРАВНО, КАДА ЈЕ ТО ПОТРЕБНО, АЛИ НАМА ЈЕ ТО ЧЕСТО РЕШЕЊЕ ЗА СВЕ. ТАКО ДОЛАЗИ ДО ГАШЕЊА НАШИХ СОПСТВЕНИХ АМБИЦИЈА И РЕЗУЛТАТА. У ВЕЛИКОМ БРОЈУ ФАБРИКА НЕ СХВАТАЈУ ШТА ЗНАЧИ РАЗВОЈ ТЕХНОЛОГИЈЕ. ЕКОНОМСКИМ ТЕШКОБАМА ПРЕСЕЧЕНИ СУ ПУТЕВИ УВОЗА, А ОНИ НИ НЕ НАЗИРУ НЕКЕ ДРУГЕ.“ (НИН, бр. 1723, 8. јануар 1984.)

ФЛОМАСТЕРОМ

ДЕПЕША ИЗ ГРДЕЛИЦЕ

САМО ТАКО

Драги другови,

У нашем Образовном центру већ дуги низ година активно ради организација младих истраживача. Ове школске године смо омасовили покрет младих истраживача, окупили смо велики број ученика жељних нових сазнања. Они су показали одређени интерес за поједине области истраживања, за које се надамо да ће привући пажњу и интересовање истраживача широм Републике. Организовали смо три групе које ће радити по концепцијским програмима, а то су: медицинска група, народни лекар и група за заштиту човекове околине.

Прва група радиће по следећим програмима: упознавање са анатомијом човека, актуелне болести нашег краја и савремене болести (леукемија, рак и др.). Друга група је та које направила свој истражи-

вачки програм и радиће на: теоријској обради материјала (биљака), сврставање биљака према лековитом делу (крутоцвет плод), сврставање према временском периоду налажења и практичном делу.

Трећа група је изабрала веома активан проблем данашњице — загађење човекове средине. Ова група ће се за сада задржати на проблематици загађивања оближњих река (реке нашег краја). Овим истраживањима жељимо да утврдимо изворе загађивања, степен загађености и да предложимо контролу загађивања воде. Ова група радиће на следећем: прикупљање и праћење литературе, хемијска анализа, пречишћавање и самопречишћавање.

Друштво младих истраживача ОС „Седам секретара СКОЈ-а“ Грделица

...КАЗАЛИ СУ

ми

Лист Младих истраживача Србије • Издаје Информативно-аналитички центар РК МИС • Одговорни уредник: Мирослав Николић • Главни уредник: Јадранко Божановић • Технички уредник: Зоран Михаиловић • Редакција: Гојслав Јевтић, Сулејман Месенчевић, Владимир Милић, Горан Митић, Билана Станковић, Јасмина Тодоровић • Примерак алта је бесплатан • Прилози се не конораришу и не враћају • Адреса редакције: Републичка конференција Младих истраживача Србије, Ко Шт Милова 37, П1870 Нови Београд; телефон 811/146-659 • Штампано: ГРО „Глас“, Београд, Вајковићева 6; телефон 811/348-551

НИШ

ЈОШ МАЛО ПА СУПЕР

...МОГЛО БИ СЕ РЕБИ ЗА ПРОШЛОГОДИШЊУ АКТИВНОСТ НИШКИХ ИСТРАЖИВАЧА, КОЈИ У ОВОЈ ГОДИНИ ПУЦАЈУ НА ЈОШ ВЕЋЕ УСПЕХЕ.

Почетком децембра у Нишу је, у присуству делегата, стручних сарадника и многобројних гостију, одржана трећа Годишња изборна конференција ОК Младих истраживача Ниша, на којој је разматран досадашњи рад организације, усвојен план активности за наредни период и изабрано ново руководство.

Млади истраживачи су у протеклом једногодишњем периоду забележили примерну активност иако су стартовали са неким тешкоћама. Наиме, почело се са неколико основаних ОМИ, а у раду старијих се осетила смена генерација због одласка искуسنх истраживача. Највеће интересовање младих и најбољи услови и могућности за рад постојали су у школама умереног образовања, док су на факултетима и даље најорганованији студенти медицине који су се специјализовали за ендемску нефропатију. Уз њих, најактивнија организација била је ОМИ „Др Сава Петровић“.

Током године претежно су организоване викенд акције (двадесетак) на којима су млади упознавали са научним методама истраживања на терену и начином организовања ОИА. У марту је двадесетак студената и ученика у околини Буприје организовало десетодневну истраживачку акцију ендемске нефропатије, која је била припрема за летњу републичку акцију „Буприја 83“.

У току лета изведене су две ОИА: медицинска у Буприји (поред младих истраживача — медицинара из Ниша и Института за нефрологију и хемодијализу у Нишу, укључен је био и Институт из Буприје) и вишеспецијализована ОИА у Сићеву (пет програма: фармакологија, биологија, хидроенергетика, астрономија и ст-

номедицина).

У току године организоване су многобројне трибине на тему наука и образовање младих, „еколошко књижевно вече“ и др.

Све у свему, рад младих истраживача у протеклом периоду може се оценити позитивно.

Важну врсту активности нишких истраживача у наредном периоду представљаће организовање и извођење тзв. мини акција у току школске године. Ићи ће се, затим, на постизање квалитативног побољшања у односу на досадашњи рад: великом броју студената који се у оквиру својих факултета баве научноистраживачким радом, пружиће се могућност да удружени у МИ практично реше и провере проблеме којима се баве.

Велику пажњу млади истраживачи ће посветити проширивању своје организације стварањем нових ОМИ, пре свега на факултетима, с обзиром да се највећи потенцијал научног и истраживачког рада налази управо у овим срединама. А млади истраживачи Ниша дошли су до таквог степена организованости и способности да могу окупити те младе људе и пружити им могућности да примене своје квалитете у даљем научноистраживачком раду ОМИ.

Посебно место наредне године добија и информативно-аналитички центар који ће се, између осталог, бавити информативно-пропагандном делатношћу која је неопходна како би се шира јавност упознала са оним што се догађа у ОМИ.

Један од приоритетних задатака биће, такође, обнављање Програмског савета, који ће гарантовати квалитетнији и друштвено кориснији рад младих истраживача.

Братислав Борђевић

ПИРОТ

НАЈЗАД КРЕНУЛО

После дуже паузе, многих преирики и лутања пиротски истраживачи су се, ипак, вратили на прави пут. Организација опет ради, а лоша прошлост се већ увелико заборавља.

Средином децембра одржана је редовна годишња конференција на којој је, доста критички, говорено о свему што се догодило у Организацији. Заиста бурној дискусији, иако у малом броју, чланови су оценили да досадашњи рад није задовољавајући и да се убудуће мора боље радити. С обзиром да је број чланова рапидно опао, то ће један од главних задатака бити омасовљење чланства и формирање секција по школама, месним заједницама и др. Такође, и то већ у току зимског распуста, организоваће се и неке акције, а радиће и школа за новопримљене чланове. На конференцији је изнет и позитивни пример ОВО „Предраг Костић“ из Пирота где су сами ученици формирали секцију која већ на самом почетку има

преко 30 чланова. Закључено је да овај пример вреди нажњети и да треба то исто покушати и у другим средњим и основним школама.

На крају је изабрано ново руководство организације и формирано ново Председништво које је већ почело са радом. Према закључку са прве седнице Председништво ће се у будуће састајати сваке прве и треће суботе у месецу.

За идну годину се планирају многи веома значајни пројекти. Међутим, то је још увек у фази преговора тако да коначни план рада још није сачињен.

Ето, у Пироту је, ипак, преовладала свест. Увидели смо да имамо снаге да се одупремо нераду и да опет кренемо од почетка. Организација је поново стала на своје ноге и не ма више ни трагова некаквом распадању. Све је то било и прошло, а сада нам остаје да што храбрије кренемо напред.

Томислав Јевтвић

У
К
Р
А
Т
К
О

ГРАДСКА КОНФЕРЕНЦИЈА МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА БЕОГРАДА ЈЕ ЗАЈЕДНО СА ГРАДСКОМ КОНФЕРЕНЦИЈОМ САВЕ ЗА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ БЕОГРАДА РАСПИСАЛА КОНКУРС ЗА НОВЕ ИДЕЈЕ И ИСТРАЖИВАЧКЕ ПРОГРАМЕ ЗА СВЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНЕ ПОЈЕДИНЦЕ, ОРГАНИЗАЦИЈЕ УДРУЖЕНОГ РАДА И ИНСТИТУТЕ.

КОНКУРС ЈЕ ОТВОРЕН ОД 15. ЈАНУАРА ДО 15. ФЕБРУАРА 1984. ГОДИНЕ. ОВАКАВ НАЧИН ДОЛАСКА ДО НОВИХ ИСТРАЖИВАЧКИХ ПРОГРАМА ЈЕ ПРВИ ПУТ ПРИМЕЊЕН ПРОШЛЕ ГОДИНЕ, А ГОТОВО ЈЕ СИГУРНО ДА ЋЕ ПОСТАТИ СТАЛНА ПРАКСА У ОРГАНИЗАЦИЈИ МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА БЕОГРАДА.

ПОЛОВИНОМ ДЕЦЕМБРА (13. 12.) ОДРЖАНА ЈЕ ПРОГРАМСКО-ИЗБОРНА СЕДНИЦА РЕПУБЛИЧКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА СРБИЈЕ НА КОЈОЈ ЈЕ АНАЛИЗИРАНА (И ОЦЕЊЕНА УСПЕШНОМ) ПРОШЛОГОДИШЊА АКТИВНОСТ ОРГАНИЗАЦИЈЕ МИС, И ДОНЕТ ДОИСТА АМБИЦИОЗАН ПЛАН РАДА ЗА НАРЕДНИ ЈЕДНОГОДИШЊИ ПЕРИОД.

ДЕЛЕГАТИ СУ ПОНОВО УКАЗАЛИ ПОВЕРЕЊЕ ДОСАДАШЊЕМ ПРЕДСЕДНИКУ РК МИС ПРЕДРАГУ МИЉКОВИЋУ И ПОВЕРИЛИ МУ ЈОШ ЈЕДАН МАНДАТ ПРВОГ ЧОВЕКА НАШЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ.

НА САСТАНКУ ПРЕДСЕДНИШТВА РК МИС, ОДРЖАНОМ НЕПОСРЕДНО ПО ЗАВРШЕТКУ СЕДНИЦЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЗА СЕКРЕТАРА ПРЕДСЕДНИШТВА РК МИС ПОНОВО ЈЕ ИЗАБРАНА ЗОРИЦА МУЉИЋ.

ПРЕДСЕДНИШТВО ЈЕ ЗА НОВОГ ПРЕДСЕДНИКА АКЦИОНОГ ОДБОРА РК МИС ИМЕНОВАЛА РЕФИКА ШЕБИЋОВИЋА, ДИПЛОМИРАНОГ ГЕОГРАФА.

ИАКО СА МАЛИМ ЗАКАШЊЕЊЕМ (АКО ЈЕ ОД СРЦА НИЈЕ НИ ВАЖНО ДА ЛИ ЈЕ СА ЗАКАШЊЕЊЕМ), СВИМ ЧИТАОЦИМА ЖЕЛИМО СРЕБНУ И УСПЕШНУ ИСТРАЖИВАЧКУ 1984. ГОДИНУ.

ПРОФА У ПЕЛЕНАМА

Изгледа да данас, каква су времена дошла, ништа није чудно и немогуће (само су, каже један мој познаник, немогуће дрвене пећи). Давна и дивна времена када су нас чу да очекивала на сваком кораку, далеко су за нама. Поред онога што нам је колико јуче интригирало машту и изазвало чуђење, данас пролазимо посве равнодушни. Ништа нас, изгледа, не може изненадити и зачудити. Па ни чинишца да се сасвим легално (без приватних полагања, завршавања — боље рећи прескакања — појединих разреда или чак целих школа у иностранству и других сличних „могућности“), са деветнаест година старости (младости) постане професор, и то математике, и инжењер, и то електротехнике (која траје 5 година). Па, ипак...

* — Кренимо редом. Како си — чисто временски, односно формално — успео то да постигнеш?

Основну школу и први разред средње сам завршио нормално. Онда сам се информисао да ли може да се упише неки факултет, постоји она клаузула у закону да се без свршене средње школе може уписати факултет, али сам већ био закаснио. Други разред сам полагао ванредно, у време док сам редовно завршавао трећи и онда сам четврти положио у току лета. Тако сам средњу школу завршио задве године. Пре тога је моја средња школа упутила неки допис Републичком заводу за школство у коме су питали, износећи мој случај, да ли ћу ја моћи да се упишем на факултет, ови су одговорили да могу уколико то одобри наставно веће факултета. Они су то одобрили пошто сам ја био победник на неким савезним такмичењима из физике и математике (3 пута победник), знали су да добро баратам том проблематиком, једино су постављали питање друштва, како ће ме прихватити и како ћу се прилагодити. Мени није уопште представљало проблем то уклапање у ново друштво.

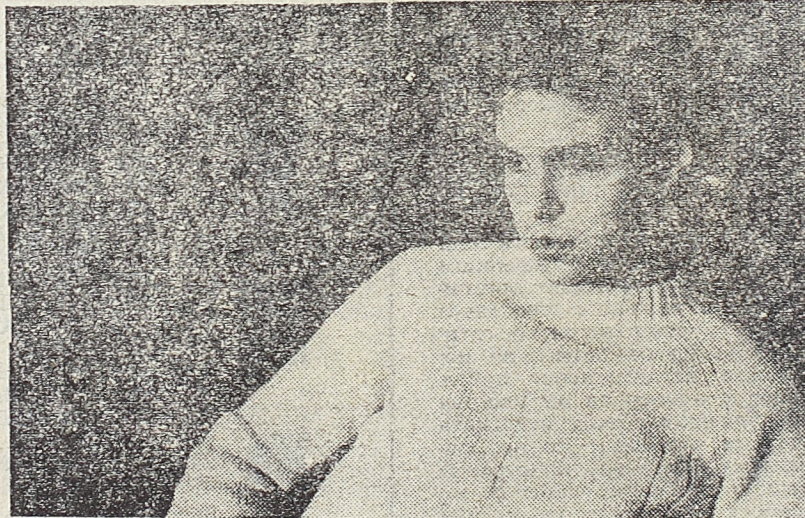
И даље, ето, математику сам завршио за две и по године — то није рекорд, скоро је неки дечко дипломирао за две го-

дине — а и електротехнику ћу за нешто мало више времена.

* — Законске формалности, колико ја знам, не пружају могућности да се испити полагају пре него се послушају, значи не дозвољавају, малтене, да се испити исполажу пре прописаног рока (постоји додуше убрзано студирање које омогућава да се факултет заврши нешто мало пре рока). Како си ти то изврдио?

НИСАМ ШТРЕБЕР

На почетку сам тражио директно од професора да ми дозволе да пре рока полажем испите. Међутим, то није најбољи систем, јер је већина професора сујетна и мисле да су њихови предмети најзначајнији, па како то онда да ја положим а да нисам ослушао предавања. Нису помагале приче и уверавања да ја то знам, да сам „савладао материју“. Професори хоће да им студенти долазе на предавања, а то је најчешће улудо губљење времена (за једно предавање

се изгуби по два сата, а све то човек може сам спремити за пола сата и то је огромна уштеда времена). Онда сам се одлучио за други „систем“: пријављивао сам испите у секретаријату, причом сам скретао пажњу службеница, па ни су претерано загледале у некек проверавају да ли имам право да полажем испит. То је пролазило. Касније, када су видели, свима је то било симпатично, и професорима и администрацији, и онда није било више проблема.

* — Зашто си „пожурнио“ са факултетима?

Прво, што се тиче средње школе, тај средњошколски програм није толико интересантан, много тога сам већ знао, а рачунао сам ако нешто и предвидим, надокнадићу то касније кад ми буде потребно. Тако је и што се факултета тиче. Желео сам да што пре пребринем те бригае, јер факултет сам схватио као једну обавезу коју морам да испуним како бих се бавио оним што ме

БЕОГРАБАНИН НИКОЛА МИЉКОВИЋ, РОБЕН 1964. ГОДИНЕ, НЕ РАЗЛИКУЈЕ СЕ, НА ПРВИ ПОГЛЕД, МНОГО ОД СВОЈИХ ВРШЊАКА. ПО СТИЛУ ОДЕВАЊА, ПОНАШАЊУ И ВЕБИНИ ДОМИНАНТНИХ ИНТЕРЕСОВАЊА СЛИЧАН ЈЕ ХИЉАДАМА МЛАДИХ ЉУДИ ШИРОМ НАШИХ МЕРИДИЈАНА. АЛИ, ИПАК, У НЕЧЕМУ СЕ ИСТИЧЕ: ЗА НЕШТО МАЛО ВИШЕ ОД ДЕВЕТНАЕСТ ГОДИНА ЖИВОТА ПОСТАО ЈЕ ДИПЛОМИРАНИ ПРОФЕСОР МАТЕМАТИКЕ А ЗА МЕСЕЦ — ДВА ИСПРЕД СВОГ ИМЕНА СТАВИЊЕ И ТИТУЛУ ДИПЛОМИРАНОГ ИНЖЕЊЕРА ЕЛЕКТРОТЕХНИКЕ.

занима, а то је првенствено научноистраживачки рад и то у области електронике, физике и математике. Факултет сам уписао јер сам желео да проширим знања, то ми је био основни мотив.

* — Значи ниси имао илузије када је факултет у питању?

Док сам био у основној школи, једва сам чекао да одрастем и побег на факултет, јер сам мислио да ћу на факултету сазнати све. Те илузије су после нестале. Био сам упознат, пре него што сам уписао факултет, да је то једна обавеза. То сам сазнао од многих другова, који су већ завршили факултет, а били су слични мени, доста самостални. Сазнао сам да факултет и није претерано занимљива ствар, да се на њему нешто учи и нау-

то утиче и на квалитет наставе. Јер, када на предавање или вежбе дође по сто људи, професор се прилагођава не најбољима већ најгорима, онима који не знају.

* — Колико си учио?

Знаш како, математика ме интересовала још од основне школе и много сам је радно и то са великим задовољством. Касније сам заволео електронику, ушао сам и у тај свет. Тако сам стекао једно доста широко теоријско предзнање и када сам дошао на факултет, где се углавном тражи теоријско знање а не практично (факултет је уосталом тај који треба теоријски да заснује неког инжењера или не знам кога), нисам имао потребе да много учим. Нисам учио да набубам напамет, него да схватим суштину, да видим шта ми фали. Нисам губио много времена.

* — Да ли си, завршавајући факултете у овако кратком року, гањао неке рекорде?

Не. Да сам хтео да гањам неки рекорд, уписао бих један факултет и завршио га за 1,5 годину.

* — Вероватно има много оних који ти, из разних побуда приговарају да си много шта у животу пропустио? Говорили су ми неки, као што журнист, пропашће ти ово или оно. Међутим, ја не дозвољавам да ми ништа пропадне, искориставам све што могу. Чини ми се да немам за чим да жалим, не кајем се ни због чега.

* — Шта даље? Да ли се нека научна институција интересовала за тебе?

Још увек се, сем неких професора на факултетима (који су ми понудили да нешто радим), нека научна институција није интересовала за мене. Уосталом, више код нас нема оног система, е он је добар, ајде да га узмемо, већ иде кон курс на ко се јави.

А што се тиче планова, уписаћу постдипломске студије на електротехници.

* — И, наравно, радићеш сам на личном усавршавању?

Да. И сада се углавном усавршавам сам. Сам набављам литературу, проучавам је и мислим да сам у току са научним достигнућима.

* — Вероватно ћеш се специјализовати за неку област?

Још мало ћу се бавити општинским стварима, па ћу се касније одредити.

Јадранко Божановић
снимио: Зоран Михаиловић

НЕПОСТОЈЕЋА ДИЛЕМА

Последња изборна седница РК МИС поред осталог имала је за задатак да усвоји нови Статут, рађен у складу са новим Законом о друштвеним организацијама у СР Србији.

Наизглед посао формалне природе, изродио је низ дилема које се тичу суштине организовања и деловања Младих истраживача Србије. Поред осталог, доведен је у питање један од основних принципа организације — њена јединственост у организовању. Разноврсним правно-административним маневрима изнађена су решења, на жалост, само за организације са подручја уже територије СР Србије, док Покрајинска конференција Младих истраживача Косова ова решења није прихватила.

Није проблем ни у томе, по што Млади истраживачи Србије немају ништа против да Млади истраживачи на Косову делују као потпуно самостална организација у сваком смислу. Међутим, Млади истраживачи Србије не могу да остану имуни на нове садржаје и посебно на нове начине рада Младих истраживача Косова, јер се косе са неким основним опредељењима организације.

Основна карактеристика Младих истраживача јесте да млад човек буде главни субјект свих активности у организацији. То значи да на њему леже и право и одговорност да сам креира програме и укрупне активности, да сам обезбеђује друштвене и материјалне услове за њихову реализацију, да ради и руководи.

Такође јасно је и опредељење да у целом раду кључно

место имају и старији — стручни сарадници, јер без њих овог активног учешћа не би било стручне припреме, стручне верификације, стручне обраде резултата, једноставно не би било знања. Међутим, то место у Младим истраживачима је јасно дефинисано и одликује га искључиво стручно-саветодавна функција, која се опет од организације до организације реализује кроз различите организационе форме.

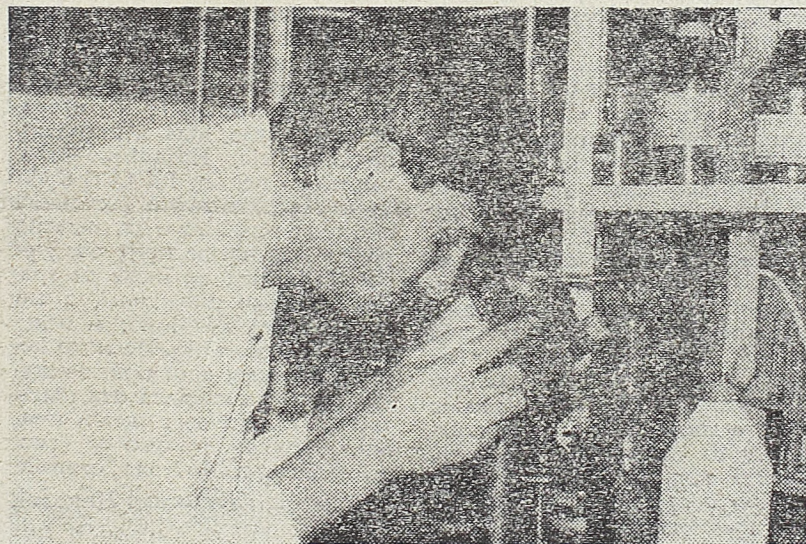
Ове две основне организације су такве из простог разлога што се младом човеку жеље отворити најшире могућности да испољи сву своју креативност и знање, јер је због њих ова организација и стварана.

Утисак је да су управо ове две суштине ствари нарушене у начину организовања и рада младих истраживача Косова који је понуђен на задњој седници РК МИ Србије.

Ако ништа друго симптома тично је и то да су ове ставове другова са Косова управо објашњавали стручни сарадници а не млади. Како рече један од дискусаната на Конференцији, Статуту Младих истраживача се добровољно приступа и према томе нико не приморава другове са Косова да га прихвате, али исто тако треба јасно рећи да то није више организација Младих истраживача, бар што се тиче основних опредељења којих се ова организација још увек држи.

П.С. У међувремену смо информисани да је став другова са Косова готово идентичан и код других друштвених организација, а последњи договор је да се ови проблеми разрише у Покрајинској конференцији ССО Косова.

Гадован Драшковић

БЕОГРАД

КАТЕДРА ИСТРАЖИВАЧА

Све оно што интересује младе из свих области научног истраживања, друштвеног живота и рада друштвених организација, моћи ће ускоро да сазнају на јавној катедри Младих истраживача Београда. Реализација је замисљена тако, што би се једном месечно, а ако затреба и чешће одржавало предавање — разговор са еминентним научним и друштвеним радницима нашег града и шире. Прва тема би требало да се реализује у марту, али ће се пре тога испитати постоји ли интерес за то и то у оквиру „Зимског распуста“.

Градска конференција Савеза социјалистичке омладине Београда од 1. до 12. фебруара 1984. године организује „Зимски распуст“ — манифестацију дружења и организовања провођења слободног времена у периоду школског распуста.

Биће припремљено мноштво облика забаве; концерти, филмови, представе, али и низ корисних услужних делатности. У оквиру „Распушта“ и Млади истраживачи Београда ће имати свој „штанд“, на којем ће сви заинтересовани имати прилику да се упознају са радом организације, да се учлане у организацију Младих истраживача, да виде филмове са истраживачких акција, да разгледају фотографије са београдских истраживачких акција...

Истовремено ће се обавити и анкетирање о томе шта младе занима, шта би желели да сазнају на трибини од кога и колико би били спремни да учествују у таквим разговорима. На крају „Зимског распуста“ бисмо имали листу тренутно најактуелнијих питања, па ко ја би анкетирани желели да

добују одговоре. Критеријум да ли ће се нека тема реализовати или не, увек би био интересовање посетилаца. У оваквим разговорима значајно место би, свакако, заузеле и теме из живота и рада организације Младих истраживача. У таквим разговорима, најважнију улогу би одиграли „пионирни“ организације који би своје богато искуство и љубав према истраживачком раду покушали пренети на младе.

Идеја је, рећи ће неко, прихватљива, али не и нова, међутим, свака добра идеја никада не губи своју актуелност, поготово ако постоје могућности за њено још боље реализовање. И зато све што бисте желели да сазнате, а немате кога да питате, питајте Младе истраживаче Београда они ће покушати да сазнају за вас.

Душанка Амџић

КО ЋЕ ПИТИ САВУ

Већ дуже време Београд, притиснут несташницом воде, размисља да искористи и Саву за подмирење све већих потреба. Пре пар година се зато приступило изради пројекта о изградњи „фабрике воде“ у Макишу, која би као сировину користила савску воду. Међутим, резултати до којих је дошла Секција за заштиту животне средине Технолошко-металуршког факултета у Београду у току својих истраживања озбиљно постављају питање из наслова овог текста.

У периоду од 24. до 28. августа 1983. године, Секција је организовала ОИА „Сава 83“ експедиционог карактера. Уз помоћ Републичког Хидрометеоролошког завода, Катедре за аналитичку хемију ТМФ-а, ВМА и Института за хигијену медицинског факултета у Београду, екипа од седам чланова Секције, потпомогнута са два члана биолошког друштва „Јосип Панчић“ из Новог Сада, спустила се бродом „Хидролог“ РХМЗ-а од ушћа Дрине до Београда. За време пута, у покретној лабораторији коју су начинили на броду, а по повратку у Београд у лабораторијама факултета, ВМА и РХМЗ-а урађене су детаљне анализе воде (35 параметара). Узорковање је извршено на 15 профила узводно и низводно од великих притока и већих насеља као потенцијалних загађивача.

Резултати су забрњавајући. Свеобухватно, Сава се налази у лошијем стању него прошле године када је иста Секција вршила слична истраживања на истом потезу реке. Не улазећи у детаље, истаћи ћемо само најзначајније податке. Концентрација фенола, иако не изузетно висока (2,9 — 7,3 $\mu\text{g}/\text{dm}^3$) прелази дозвољене границе за прву и другу категорију вода, и показује тенденције раста у односу на прошлу годину. Садржај тешких метала, посебно живе и арсена изузетно забрњавају. Крећу се у опсегу од 85,5 низводно од Шапца до 48,4 $\mu\text{g}/\text{dm}^3$ код Београда за арсен и од 6,4 код Сремске Митровице до 6,46 $\mu\text{g}/\text{dm}^3$ код Остружнице за живу. Поред овога, истраживачи су неопозиво утврдили да је ХИ Зорка у Шапцу загађивач Саве арсеном, јер су у њеним колекторским водама, након делимичног разблажења измерили концентрацију арсена од 412 $\mu\text{g}/\text{dm}^3$. Садржај арсена код Макиша износи је 40,9 $\mu\text{g}/\text{dm}^3$. Дакле, ко ће пити савску воду!?

Александар Декански

Зашто га није било?

ВЕЋ ДВЕ ГОДИНЕ МНОГИ ЧИТАОЦИ СЕ ИНТЕРЕСУЈУ ЗА СУДБИНУ ЧАСОПИСА „ИСТРАЖИВАЧ“. СВЕ ТО ВРЕМЕ СМО БУТАЛИ, ЈЕР ЗАПРАВО, ПРАВИ ОДГОВОР НИСМО НИ ИМАЛИ. ИЗГЛЕДА ДА СУ, КАДА ЈЕ СУДБИНА ЧАСОПИСА У ПИТАЊУ, НА ПОМОЉУ БИТНЕ ПРОМЕНЕ

...И поред изузетно богате периодике, код нас постоји једно подручје које је остало у знатној мери незахваћено. То је, могло би се рећи, подручје истраживачког рада, схваћено не као готов научноистраживачки резултат у појединим, обично строго предметно и дисциплинарно омеђеним оквирима, него пре свега, као најширу истраживачку праксу (истраживачку акцију)... У нас (сем покушаја) нема публикације која систематски подстиче, развија и негује истраживачку знатижељу и способности младих људи и то првенствено на тај начин што им омогућава да своја права, али значајна, истраживачка искуства (често пресудна за њихова даља радна и животна опредељења) изложе непосредно, плодносно...

Вероватно да сте после ових првих пар реченица препознали једног старог знанца, кога ето већ пуне две године нема. Да, у праву сте: то је „Истраживач“, онај наш часопис кога смо сви жељно ишчекивали и најзад добили не тако далеко 1979. године. Те године група наших старијих, искусних колега и стручних сарадника својски је прионула на посао и у сарадњи са друговима из Издавачко-информативног центра РК ССО Србије припремила огледни, „нулти“ број часописа „Истраживач“. Након овог броја и свих добронамерних примедби и савета, кренула је и „серијска производња“ првог часописа за науку, обра-

зовање и стваралаштво младих. Са овом „серијском производњом“ и свим њеним проблемима око пропаганде и пласмана овог часописа. Са „редовнијом производњом“ часописа проблеми пропаганде и пласмана постојали су све акутнији. Поред ових проблема, почиње се постављати и „питање“: Кога је стварно потребан овај часопис? За нас који смо га стварно желели то „питање“ и није постојало, што се, нажалост, не може рећи и за нашег „партнера“ у овом подухвату. Са појавом овако „крупних“ проблема, а када се томе дода и нестабилан извор финансирања овог часописа, неким члановима редакције понестаје даха и они полако престају стваралачки егзистирати у часопису. На жалост, на њихово место не долази „свежа крв“. Оваква ситуација, која доста дуго траје, исцрпљује снагу и другом делу редакције, и она, последњим атомима снаге, почетком 1982. године, издаје свој „задњи број“. Тада од лепе идеје и, на моменте, њене брилијантне реализације остаје неколико „исцебених“ чланова редакције и томице бројева часописа које нису доспеле до читалаца. Оваква ситуација траје скоро две године и онда долазе „неки нови клинци“ који ипак желе, а не само да желе већ су решени да то и буде, да наш часопис и даље излази. Прва „инјекција“ у циљу „реанимације“ часописа, дата је, пре пар месеци идејом о заједничком броју ча-

сописа „Истраживача“ и часописа „Човек и његова околина“ (овај број се очекује сваког тренутка), у коме би Млади истраживачи Србије презентовали широј јавности истраживачке радове приказане на Првој југословенској смотри истраживачких радова на тему „Заштита човекове околине“. Неколико месеци касније у тзв. „Београдској омладинској средини“ (УК ССО Београда и ГК ССО Београда) почиње се говорити о потреби постојања једног „омладинског листа, часописа“ који би се бавио проблематиком научноистраживачког рада младих. Значи да су наши другови, не знајући за раније излагање и постојање „Истраживача“, исказали своју аутентичну потребу за таквом публикацијом. Ми смо то спремно дочекали, јер смо о томе размисљали током целе 1983. Сада покушавамо да заједничким снагама, (омладина и истраживачи београдског универзитета, омладина и истраживачи града, Млади истраживачи Србије, Издавачко-информативни центар РК ССО Србије и Истраживачка станица Петница) изнађемо адекватно решење за реализацију ове „нове идеје“, јер не каже се узалуд „заједно смо јачи“, а ми после свега додајемо: и искуснији и паметнији. Но како ћемо се о свему договорити и како ћемо реализовати ова наша заједничка хтења и жеље, имаћете прилику, надамо се ускоро, и видети. До тада, стрпљиво чекајте. **Мирослав Николић**

ДРУШТВО ИСТРАЖИВАЧА
„ВЛАДИМИР МАНДИЋ
МАНДА“ ИЗ ВАЉЕВА
РАСПИСУЈЕ

КОНКУРС!

за доделу награде „Владимир Мандић-Манда“. Награда се додељује у циљу подстицања оригиналног стваралаштва младих на пољу ваншколског научноистраживачког рада. На конкурс могу учествовати групе, појединци из свих организација у СФРЈ, као и остали заинтересовани омладинци, својим радовима из области: природњачких, географских, природно-математичких, друштвено-историјских наука, фотографије и ликовних уметности и радовима који третирају проблематику организовања младих на бази ваншколских, научноистраживачких активности и организација младих истраживача.

Најбоља три рада биће награђена:

- ПРВА НАГРАДА ИЗНОСИ 5.000 ДИНАРА,
- ДРУГА НАГРАДА ИЗНОСИ 3.000 ДИНАРА,
- ТРЕЋА НАГРАДА ИЗНОСИ 2.000 ДИНАРА.

Радови треба да представљају оригиналан допринос једној од горепомнутих области и да до сада нису објављивани и награђивани.

Шифроване радове треба доставити на адресу: Друштво истраживача „Владимир Мандић-Манда“, Железничка бб, поштански фах 40, 14.000 Ваљево, најкасније до 15. фебруара 1984. године.

КО НЕМА У ГЛАВИ...

...ИМА У ТАБЕЛАМА И УПИТНИЦИМА СА ТЕРЕНА, КОЈИ МУ НЕ ДОЗВОЉАВАЈУ ДА МИРНО СПАВА ДОК ИХ НЕ СРЕДИ.

Резултати са истраживачких акција су као дугови: што их пре пребринете, то боље.

Постоји неколико начина да их се решите одмах: прво, изградите разне справе за мучење, тј. обуку учесника; друго, утерајте им „страх у кости“ од стручног сарадника (у пракси се показује да он то сам не уради) и, треће, најефикасније, „добровољно“ напустите ОИА.

Ако се случајно набете у прилици да преживљавате ноћне море и избегавате научне и друге установе односно људе који у њима раде, немојте се узбуђивати, постоје многи безболнији начини помоћу термина нпр. „фаза сређивања“, „сређивање је у току“, „ради се на томе“ итд.

Најперспективнијим и најсмерљивим се препоручује „лет изнад кукавичијег гнезда (са подметањем кукавичијих јаја) или организовање нове ОИА под

именом „Сређивање несређеног у 20 лекција“.

И као што се из приложеног

да закључити најбоље и најкорисније је гвожђе ковати док сте у замаху снага. Почните за-

то одмах са осмишљавањем следеће акције на којој план можда неће бити премашен, али ће остати довољно времена за сређивање. Једна трећина домаћина предвиђена за тај „му: котрпан“ посао није довољна. Понавља се често да стране птичице одлете својим јатима, овдашње птичице се изгубе у виду ластиног репа, и остане друштво „мало али одабрано“. Ако сте се бац ви нашли у ужем избору и беспомоћно гледате непрегледну хрпу упитника, знајте, то вам се сада свети ваша лакомисленост и брзоплетост и неће вам помоћи класична шема „Ја сам доста радио, нека раде мало и други“. Истраживачку дужност знаш. Где ти је истраж...ивност, бре?

И само још једна ствар пре него што почнете са осмишљавањем: сређени резултати са старе су услов за нову акцију. Е па, ко нема у глави, има у табелама! **Биљана Станковић**

Штрумфови из Планае

...КОЈЕ ОНАКО ВРЕДНЕ, МАШТОВИТЕ И ПУНЕ СВЕЖИХ И ОРИГИНАЛНИХ ИДЕЈА (ПО ПУТ СВОЈИХ НАДИМЕЊАКА СА ТЕЛЕВИЗИЈЕ), ПРИЗНАЊЕ СМЕЛИ ЦВЕТ, КОЈЕ ИМ ПОДАРИ РК ССО СРБИЈЕ, ПРОСТО НИЈЕ НИ МОГЛО ЗАОБИТИ.

Изгледа да ни време између две помало дефицитарне шенице бјелице не може да прође, а да Нам не допадне нежних истраживачких руку неко друштвено признање, па је и ове године један бели (писани) Смели цветић убрал у РК ССО Србије пренет у баштину младих истраживача. Великоплањани су показали овога пута да и они коња за браће цвећа имају, тим пре што је до Београда само стотинак километара недовршеног ауто-пута Београд — Ниш.

Мада су МИ-штрумфовци из Штрумф Друштва младих истраживача „Дејан Стефановић“ признање добили захваљујући предлогу Маме ОК ССО, са којом су од рођења били у родбинским односима, зли дуси приповедају да су за тај пергамент морали да гарантују и штрумфовере Београбане са око 2 кг архиве, неколико кг фотографија и дијапозитива, око 300 страница досадашњих никад објављених резултата са више десетина карти, графика и нешто објављених елабората. Они кажу да није био занемарљив ни допринос костимографа који је чланове ОМИ неизменично облачио и разоблачио оделом ентузијазма и крпама отрежњења, крстима ноћног рада и неславања, ади дас патикама велике јурњаве, обигравања, финиширања на подручју општине Велика Плана, Бељанице, Копаоника, Триглава, Пелистера, Вршачких планина, чувених Ваљевских планина, Великог Шилеговца, Рудника... са младима који су долазили из Ријеке, Заграда, Сиска, Сарајева, Новог Сада, Кикинде, Приштине, Суботице, Гостивара, Бечеја, Лознице, Титове Митровице... Драмске ефекте ове дружине кушало је око 200 младих у току 140 дана теренских истраживања. Имајући несрећу да буду прва ОМИ у Поднавском надводном региону грађани Плана — полиса извезли су и скромне дозе истраживачког семена у Полис — Смедерево и Полис — Смедеревску Паланку где најбоше на плодну земљу поморавску и главе младалачке, док су од људи за интересованих за оснивање ОМИ истраживачки правили наше Идеје.

Дружина је успела да младе веже стручно, друштвено, па и емотивно са оваквим нацином рада што се одржава, исказује акцијама социолога, историчара, хидролога, евергетичара, исхраничара у природи, туризмолога и просторних планера, подмлатка, са бројним поновним учествовањем младих вај територије Велике Планае и члановима ДМИ ши-

ром земље (можда због лепих чланских карата).

ДМИ широм земље (можда због лепих чланских карата).

Све активности Друштва и пре стабилизације спроведене су стабилизационо са паролем „Мало средстава — за остало ће(мо) се МИ побринути“.

Ефекат акција тако је превазишао, и по неколико пута, уложена средства. Мотиви и

Плакету „16 новембар“, која се „додељује појединцима, организацијама и институцијама за пожртвовани рад, изузетно залагање и постигнуте резултате у остваривању задатака на свим подручјима радног и друштвеног живота и активности младих“, РК ССО Србије доделила је, између осталих, и ИВИЦИ ПАНОВУ из Велике Планае, студенту II године Фармацеутског факултета (аутору овог штрумфастичног текста). ЧЕСТИТАМО!

теме истраживања веома су значајни за средину у којој су извођени. Још 1980. године изведено је истраживање друштвено-политичке ангажованости младих општине с врло ко-

рисним резултатима, преко вишеструко дисциплинарно корисних и дирошких истраживања, у току две године, водних објеката и површинских вода са озбиљним открићем непогодности, неконтроле на овом сектору, до акције исхрана у природи изведене на подручју Рудника са резултатима презентираним ВМА и Територијалној одбрани СО Топола.

У оквиру излавачко-информативне делатности Друштво је издало 1 број часописа „Иззов“ и 13 информативних билтена са бројним текстовима у средствима јавног информисања, а у оквиру пропаганде на учноистраживачког стваралаштва организована бројна предавања, пројекције стајдова, филмова, пропагандне акције, стручне трибине, изложбе, караване...

Након признања Друштво је постало још популарно — народници и СИЗовски — чак се СИЗ станавања заинтересовао и Друштву понудио програм истраживања! (Можда би зато РК МИС требало да размисли о додели свим таборама којима би након тог публицитета и хвале много лакше било да почну да раде.)

Тако су Плањани подигли главу... да боље виде будућност која наилази. Њихов поглед упрт је према небу. А из неба падају компјутери, другови!

Ивица Панов

ПЛЕМЕНИТ ПОСАО

...КОЈИ МЛАДИ ДОЉЕВЧАНИ ОБАВЉАЈУ СА ПУНО ЉУБАВИ И СВОЈСТВЕНОГ ЕНТУЗИЈАЗМА

Полазећи од сазнања да су народне умотворине благо од непроцењиве вредности, као једно аутентично наслеђе, које су овом нашем веку индустријализације све више губи и нестаје, да је можда последњи час и прилика да се све што је народ створио прикупи и сачува, ученици основне школе „Јосип Броз Тито“ у Дољевцу одлучили су да оснују етнолошку секцију. Тако, већ две године, у овој школи веома успешно ради етнолошка секција са симболичним називом „КЛА ДЕНЧЕ“. Кладенац је извор, а чланови ове секције желе баш то: да сачувају и сачувају од заборава изворно народно стваралаштво.

До сада је њихов рад на овом пољу био изузетно плодан, што се може видети и на основу постигнутих резултата односно прикупљеног материјала. Наиме, до сада су сачунали око 500 народних лирских песама, око 100 пословица и изрека, а ту је наравно и небројено прича, обичаја и веровања. Интересантно је да су научили да играју и многа стара народна кола, као што је на пример „четворка“.

Осим тога, ни једна манифестација културно-забавног садржаја, која се организује у школи или Дољевцу, не прође а да у њој не учествују и млади етнолози са својим тачкама. Хвале се да баш тај њихов програм увек побуди највеће интересовање и побере највише аплауза. Редовно издају дневне новине и до сада су у холу школе припремили око десетак. Посебно су поносни на изузетно значајно признање „Златно слово“, које су 14. септембра прошле године примили у Народној библиотеци Србије.

Етнолошка секција окупља око 50 сталних чланова, углавном ученика школе, а покушавају да успоставе сарадњу и са ученицима других школа у дољевачкој општини. Поред сталних имају и повремени чланове, који кад-кад навраће, увиде лепоту бављења овим послом и углавном остану, то јест наставе да се баве и они етнологијом. То је поред основног циља, још један допунски, да се шири љубав према народним умотворинама.

Сарадници у послу су им углавном стари људи из свих 16 села дољевачке општине, од којих су неки, како кажу, праве енциклопедије, са пуно народних бисера.

Братислав Борчевић

ЗОВ КАЛИПСИНЕ ОГИГИЈЕ*

„У крају где птице певају на зеленом гранама Пиније где се море понгава обалама округлог залива, не могу постојати ни зло ни туга...“

Посланица патриција и пенника Агесилауса римском цару Септимију Северу

Не тако давно, с нестрпљивом читајући изванредну монографију Владимира Колара — „Отопи Јадрана“ — осетих блискост у стиху староримског поете — царског изгнанника, али несумњиво срећног заточеника древне Мелите, и се хања ми наврше пут помало нестварног лета, већ поодмакле 70-те године.

Тог пролећа, ми чланови ма лобројне биолошке групе Клуба младих истраживача „Владимир Мандић-Манда“ у Ваљевоу брижљиво смо се припремали за изазовно истраживачко фауне острва Мљета, рекао бих најлепшег јадранског отока.

Клубске просторије, које смо делили са планинарима и радио-телеграфистима, у Чика — Љубиној улици постадоше наши други дом. Драган Марић, глобради вођа, образовао је окосницу Групе окућивши своје друштво из трећег разреда Гимназије. Њима смо се, тада већ бивши бруцоши, придружили Пеца, Маре и ја, а улогу „водоноше“ је добио најмлађи, Мирослав Тадић-Мика. Као студент друге године биологије, дакле најстручнији међу нама за ову област, Пеца нас је теоретски припремао пре свега из ентомологије и херпетологије. И убрзо се радовамо нашим препаратима инсеката прикупљеним у оближњем кањону Градца и у времену „квалификационе“ првомајске истраживачке акције у Јаутинској шуми.

Сећам се припремних састанака, испуњених устрепталом жељом да се успе у значајном подухвату.

Марић беше најпредумљивији: набавио је бесплатну храну, углавном од РО „Србијанка“; САМ ЈЕ ПРАВИО АМБАЛАЖУ И ПАКОВАО У ЊУ ОПРЕМУ, А КАО НЕСУБЕНИ МОРЕПЛОВАЦ (НАРЕДНИХ ГОДИНА!) ЛАКО ЈЕ ПРИБАВИО ТОПОГРАФСКЕ КАРТЕ Мљета у Војно-географском институту у Београду.

РАЗУМЕ СЕ, БИЛИ СМО СВЕСНИ ТЕЖИНЕ ЗАДАТКА

ИСТРАЖИВАЧКА АКЦИЈА „МЉЕТ 70“ ЈЕДНА ЈЕ, ПО ОПШТОЈ ОЦЕНИ, ОД НАЈУСПЕШНИЈИХ АКЦИЈА ВАЉЕВСКОГ КЛУБА МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА. УТИСКЕ О ОВОЈ АКЦИЈИ, У НЕКОЛИКО НАСТАВАКА, ИЗНОСИ ЈЕДАН ОД ЊЕНИХ НЕПОСРЕДНИХ УЧЕСНИКА ВЕЛИБОР БОРБЕВИЋ — ЦО.

ЧЕКАМ, ЈЕР ЈЕ ТРЕБАЛО ПОДЕЛИТИ МЕГДАН СА ЧУВЕНИМ ПРОФЕСОРОМ Електротехничког факултета покојним МИОДРАГОМ РАНОЈЕВИЋЕМ — „МИКОМ ЕЛЕКТРИКОМ“, ИНАЧЕ БЕКОМ ПРЕДРАТНЕ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ФУДБАЛ-

бе је прикупљено дрва за неколико следећих дана.”

У гривању испита, примаче се и вече одсудног 6. јула. Припремио сам да понесем на пут све што ми је накнадно поручено са Мљета: од кавеза за птице до ситног прибора.

Ујутро, тако крчат, убох у „експрес“ за Београд. Кад стигосмо приметих Дула Михаиловића, Владислава Р. Недељковића-Влају, и готово се мимоћосмо занети бригама у већи са летњим акцијама Клуба. Томе је допринело и суморно сивило прожето ситним воденим „шљем“, тако неуобичајено за летњи дан.

Помислио сам да ће ми све кренути наопако, отишао до Факултета и са обала Мљета „прештимовао се“ на електро-технику.

„Мика-електрика“ беше расположен, па ме 6. јула шестица у индексу обасја као Сунце Јадрана, да потом нисам запознао да ћу ноћ провести „на задњем току“ „Ракетиног“ аутобуса за Дубровник, срећом у друштву шармантне плавашице.

Елем, после кише — долази сунце, и шетња Страдуном зачињена посетом акваријуму и скромном порцијом скуша у ресторану, да се ве буде у стилу.

У 13. часова дигосмо сидро у луци Груж да бисмо „пуним једрима“ запловили ка Блафитском архипелагу следећи траг древних Аргонаута предводених Јасоном у потрази за златним руном.

(Наставиће се)

ИМАЈУЋИ У ВИДУ И ТРАГИЧАН ДОГАЂАЈ НА ПРОШЛОГОДИШЊОЈ АКЦИЈИ „ДУРМИТОР 69“ КАДА СМО ИЗГУБИЛИ ОМИЉЕНОГ ДРУГА, СПЕЛЕОЛОГА ВЛАДИМИРА МАНДИЋА-МАНДУ, ШТО ЈЕ ТАДА ИЗАЗВАЛО НЕПОВЕРЕЊЕ ВАЉЕВСКЕ ЈАВНОСТИ ПА И ОДБОЈНОСТ ПРЕМА АКТИВНОСТИМА КЛУБА.

ТАКО СЕ ПРИБЛИЖИ ПОЧЕТАК ЖАРКОГ ЈУЛА И ДАН ПРИЖЕЉИВАНОГ ПУТЕШЕСТВИЈА. НА МОЈУ ЖАЛОСТ, МОРАО САМ МАЛО ДА ПРИ-

СКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ.

И док сам мучу мучио са једносмерном и наизменичном струјом, моји другари броде пут обала заносног Мљета, а дан када су крочили на тло отока, Марић ће ревносно забележити на првој страници дневника АКЦИЈЕ:

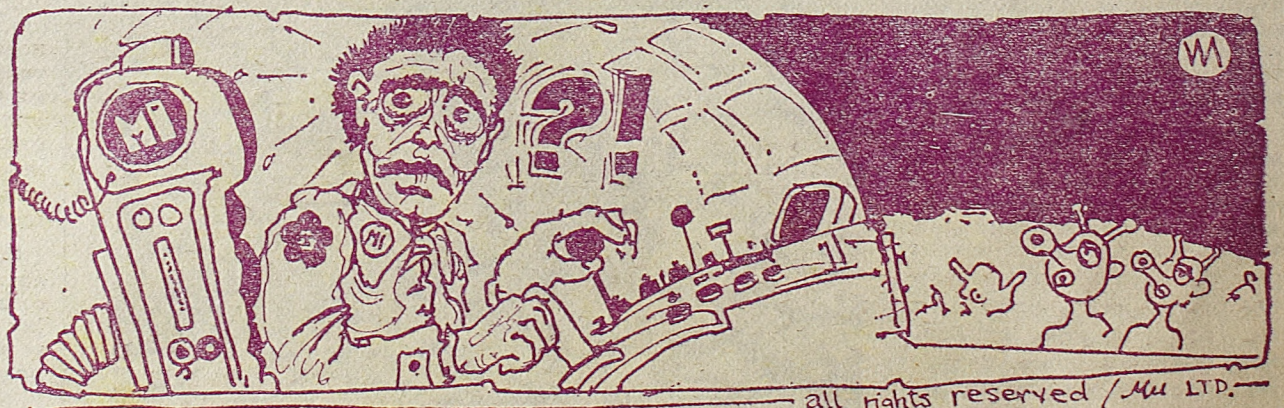
3. јул 1970. — „Данас је био слободан дан уместо 4. ЈУЛА (ПРАЗНИК). Дежурство је текло нормалним током. У току дана је уређена трипезарија и просторија за спавање. Тако-

Према Хомеровом предању нимфа Калипсо — кћи Атлантиде и господарица острва Мљет, односно Огигије, како су га називали стари Хелени, нудила је Одисеју вечну младост ако остане с њом. Староримски назив за острво Мљет Душан Михаиловић, дугогодишњи председник и један од оснивача Клуба

младих истраживача у Ваљеву, касније председник РК МНС, иначе председник Извршног савета СО Ваљево; Владислав Р. Недељковић, инжењер машинства дугогодишњи активиста Клуба младих истраживача Блафитски архипелаг у преводу: Острвље јелена према Пашћу Старијем, је уствари Дубровачко оточије на путу од Дубровника ка Мљету

bliski
susret
treće
vrste

by VLADA MILIC © 1983

all rights reserved / Ми LTD.